

BU TOHUMU SİZ EKEBİLİR MİSİNİZ?

Bir zamanlar ülkenin birinde bir adam o kadar aç ve bitkin düşmüştür ki, dayanamayıp sarayın bahçesinden bir meyve çalar.

Adamı yakalayıp cezalandırılmak üzere İmparator'un karşısına çıkarırlar. Hırsız İmparator'u görünce ona şöyle der; "Değerli efendim, çok açtım, dayanamadım çaldım ve yedim. Beni affetmeniz için yalvarıyorum. Eğer affedersiniz size paha biçilemez bir armağanım olacak."

İmparator dudak büker; "Senin gibi birinde paha biçilemez ne olabilir ki?"

Hırsız, kesesinden çıkardığı bir avuç tohumu uzatır ve "Bu tohumları ekerseniz kısa sürede altın meyveler verdiğini göreceksiniz" der. İmparator kahkaha atarak; "Ek o zaman, altın meyveleri görünce affederim seni" der.

Yoksul adam; "Efendim, bu tohumu ben ekemem çünkü ben bir hırsızım. Bu tohumu ancak, ömründe hiç çalmamış, başkalarına hiç haksızlık yapmamış, yalan söylememiş biri ekebilir. Tohum ancak o zaman filizlenir, altın meyveler verir, aksi takdirde onu ekeni zehirler, tarif edilemez acılarla öldürür. Sultanım, bu tohumu ancak siz ekebilirsiniz" der.

İmparator irkilir, suratını asar, bir süre düşünür, sonra hırçın bir sesle; "Ben imparatorum, bahçıvan değil, o tohumu başyardımcıma ver, eksin de altın meyveleri görelim." der.

Yoksul adam, tohumları İmparatorun başyardımcısına uzatınca adam telâş içinde İmparator'a dönüp itiraz eder.

"Ben ekim biçim işlerinde çok beceriksizim efendim, sihirli tohumları ziyan ederim. Bence bu tohumu haznedar başı eksin." der.

Haznedar başı da hemen bir bahane bulur ve bu görevi başkasına devreder.

Bir İmparatorun huzurunda bulunan herkes sudan sebeplerle tohum ekme görevinden kaçınır.

Sonra İmparator, doğan sessizliğin içerisinde bir süre düşünür. Başı önünde başyardımcısına, haznedar başına ve bütün görevlilere dik dik bakar ve; "Hadi bakalım, bu hırsıza bu tohumların nasıl altın meyve verdiğini hep birlikte gösterip sevindirelim." der.

Cebinden bir altın çıkarıp yoksul adamın tutması için atar. Herkesin keselerinden sessiz sedasız birer altın çıkarıp adama vermesini seyreder.

Sonra da gülererek; **"Bas git buradan be adam, bugünlük bu ders hepimize yeter."** der.

Ortalığın toz duman olduğu şu günlerde tohumu ekecek kimse var mıdır dersiniz?

Alıntıdır